

презъ града и ще излѣзатъ на високото бърдо, гдето ще забиятъ и развиятъ народното знаме да го види мало и голѣмо, старо и младо, богато и бедно.

Кой ще носи народното знаме? Имаше избранъ за знаменосецъ единъ едъръ и мустакатъ, храбъръ юнакъ на име *Крайчо Самоходовъ*. Всички очакваха той първи следъ войводата да цѣлуне и понесе знамето.

— Не! — извика строго Бенковски. Знамето ще носи неговата майсторка, славната *Райна Княгиня*.¹⁾ На народа се хареса това познато, хубаво и бележито име, та всички започнаха да викатъ: *да живѣе България, да живѣе Райна Княгиня!*

Веднага доведоха единъ бѣлъ конь. Райна се покачи на буйния конь, който се държеше за юздитѣ отъ дветѣ страни отъ по единъ хубавъ и храбъръ юнакъ. Райна, облѣчена въ нови дрехи, съ малко черно калпаче на глава, препасана съ сабя и револверъ, хвана съ две ржце знамето и гордо го издигна въ въздуха. Лекъ и игривъ вѣтъръ разпери неговитѣ ресни, платътъ зашумѣ, отъ едната страна лѣсна разярениятъ златенъ лѣвъ, който сякашъ бѣ живъ, хвърля се върху турското знаме съ полумесеца и го сваля на земята. А когато вѣтърътъ обърна другата страна на знамето, всички прочетоха златенъ надписъ „Свобода или смъртъ“!

Отъ дѣсна страна на Райна застана съ своя сивъ жребецъ войводата Бенковски въ парадна униформа, съ високъ самуренъ калпакъ на глава. Сабята му блещѣше като златна змия на бедро, а перото на калпака му се развѣваше като сребърна грива. Отъ лѣва страна на Райна застана на конь игуменътъ Кирилъ съ кръстъ въ ржка. Подиръ тѣхъ се наредиха въ стройни редици всички възстаници въ ново облѣкло съ пушки на рамо.

¹⁾ Бенковски нарочно изрече това име, защото той въ Влашко бѣ гледалъ представление, давано отъ Добри Войниковъ, въ което красивъ и храбъръ юнакъ играялъ ролята на старобългарска царкня, *Райна Княгиня* — царь Петрова дъщеря.